

REPORTULA

Informatiu Cultural de Marratxi.

Nº 87

NOVEMBRE 1989

GLOSES

De glosador no pretenc
però faig qualche cançó
mem si sabeu quin senyor
que ara a sa memori' tenc
riu sense estar content
si no ho creis, observau-ho
sap buidar qualche tassó
de conyac, no d'aigordent
i ja sap tota la gent
de tot Mallorca redó
que ha gastat més d'un milió
a causa d un carreró
que hi ha un transformador
veinat de ca'n Mascaró
i segueix 'nant malament

=====

Per tot es poble es passeja
qualque pic sol dur un bossot
ell escolta lo que pot
al manco ho malaveja
de més a més que ranqueja
és beneit i burdissot

PAU FERRER

de Comissió Portolana de Glosadors

Dia 2-10-89 Per la PM fou recollida G.N.F. de 23 anys que es trobava assegurada damunt la voravia.

Dia 4-10-89 Una gran fumarada va donar l'alarma a CARMA, es comprovar per la PM que fou una falsa alarma.

Dia 5-10-89 El cotxe PM-9679-AC, es calà foc, el qual fou apagat per la PM.

Dia 6-10-89 Fou retengut per la PM i la Guàrdia Civil, en M.M.A. per amenaces i anar gat.

Dia 8-10-89 Dos cotxes xocaren a es Figueral, foren el PM-1011-AK, i el PM-6986-AW, resultat ferida Maria A.P.

Dia 10-10-89, A las 14,45 el cilomotor conduït per Margalida Juan Tur, va atropellar un ca, havent d'esser traslladada a Son Dureta, degut a les ferides per la caiguda.

Dia 13-10-89 Fou retinguda i denunciada Carmen C. LL. del Pont d'Inca, per arreballar una paperera de les que ha col.locat l'Ajuntament.

Dia 22-10-89, A les 9,45 la moto Honda PM-1505-AW, es va sortir de la carretera, sofrint ferides el conductor de la mateixa Joan Sintes.

Dia 31-10-89, A les 9,45 es rebé una cridada de socors del Figueral, ja que hi havia una dona demanant auxili, la PM es traslladà al lloc de les demandes d'auxili trobant una dona lligada amb grillons al llit i la casa desfeta.

Informació facilitada pel Caporal de la Policia Municipal de Marratxí.

La Mosca Barruda

L'Ajuntament ha adjudicat les obres de la reforma de l'escorxador de Pòrtol per tal de transformar-lo en Casa de Cultura. L'empresa concessionària de les obres és "Construccions Llull Sastre" de Ciutat.

DURANT EL MES PASSAT

-Campanya electoral i eleccions generals.

- Aterratge d'un OVNI a la URSS.

- Van sortir les lletres matrícula BB.

- Primer i magnífic concert de l'Orquesta Simfònica de Balears Ciutat de Palma.

- Es va aprovar la urbanització de Cala Mondragó.

- Es començaren a donar els premis Nobel.

- Seguïrem sense rebre el Canal33.

- Un virus informàtic: El Divendres 13.

- Es posà en marxa la ORA del passeig marítim que ja ha provocat nombrosos incidents.

- Nova fuga d'alemanys orientals cap a occident.

- Avortat un possible planejament de cop d'estat a la URSS per aturar el procés reformador de Gorbtxov.

- Seguiren els problemes amb la CAP.

- Es va saber que quasi tot el funcionament intern del Govern Balear és en espanyol. Què no era el Govern de Balears?'

-Començaren a destrossar la muntanya de Sóller per fer-hi el túnel.

- BATMAN.

- Mori Bette Davis.

- Hora de renovar el Carnet Jove.

- Llei de modernització d'hotels.

- Indemnitzacions als afectats per les inundacions.

- La inflació pujà un 1,1 per cent. El que progressa és la inflació, i no altres coses....

AUTO ESCOLA

KALET

C/. Mare de Deu de Montserrat, 30

C/. Perez Galdós 9

Es Rafal - Tel. 27 39 97

Tel. 46 77 04

PALMA DE MALLORCA

CAMIONS COTXES MOTOS MOTORETS
C I BI B2 A1 A2 Llicències

4 DE FRESQUES

4(244)

ELECCIONS GENERALS A LES CORTS ESTATALS.

El 29 d'Octubre, es varen celebrar eleccions generals a les Corts Estatal.

A Marratxí devers les dues havia votat ja un total de 2.744 persones lo que representa un 30% del cens electoral.

Quant als resultats foren els següents:

P.P.	2.186.
PSOE.	1.850.
CDS.	562.
I.U.	335.
PSM.	116.
UNIO BALEAR.	67.
RUIZ MATEOS.	208.
VERDS.	213.
F.E. DE LAS JONS	19.
C.S.D.	14.
P.S.T.	23.
P.R.B.	17.
PTE.UC.	20.
PCPE.	53.
ALIANZA POR LA REPUBLICA	5.
P.O.R.E.	8.

EXPOSICIO A LA CASA DE CULTURA.

L'exposició podrà esser visitada els divendres i dissabtes de 18 a 21 h. i els diumenges i festius de 11 a 13 ide 17 a 21 h. Aquesta exposició romandrà oberta fins el proper dia 17 de Desembre.

NOVA IMATGE DE CA'S TORD.

A partir del 10 Novembre a la Casa de Cultura de Marratxí, hi haura una exposició de Dibuixos i Ceràmiques, per part dels artistes Pilar Sastre, Vicenç Sastre, Biel Bonnin i Núria Lluís.

El conegut Cafe de Ca's Tord, ha tornat a obrir les seves portes, després de les reformes fetes, tant a dins com a defora, lo qual ha fet que canviï la tradicional façana coneguda fins ara.

DEU ANYS DEL GRUP "AIRES DEL PLA DE MARRATXI".

5(245)

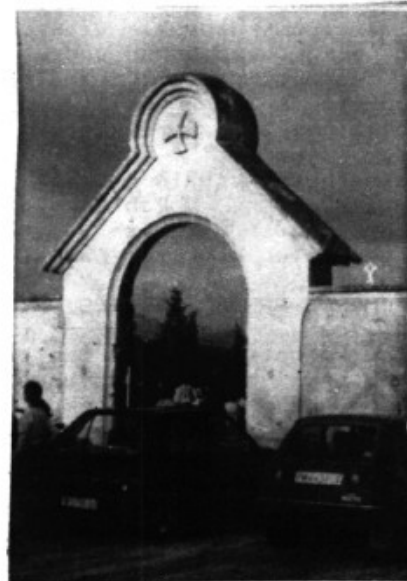
El grup de Ball de Bot " Aires del Pla de Marratxi", que té la seva seu al Pla de Na Tesa, enguany ha complert els seus primers deu anys d'existència i per tal de celebrar-ho es varen reunir a un sopar de germanor al Monestir de Montision a Porreres. Després del sopar es va celebrar una petita festa entre tots els assistents a l'acte.

TOTS SANTS A MARRATXI.

EXCURSIO A "EL DORADO".

L'Ajuntament va organitzar pel dia 5 de Novembre una excursió al poblat de l'Est, de Magalluf, El Dorado, on es pot reviure les gestes de l'antic "Western" americà, que tant té que veure amb els nostres costums i tradicions.

NOU COTXE PER A LA POLICIA MUNICIPAL.

La Policia Municipal de Marratxi, ha estrenat un cotxe nou. Es tracta d'un opel corsa, darrer model.

Com ja és tradicional per aquesta data, el dia 1 de Novembre festivitat de Tots Sants, es va celebrar al cementiri Municipal de Marratxi, la missa pels difunts del terme, amb massiva assistència de gent.

MIQUEL BOSCH

6(246)

CA'S CAPITÀ, UNA URBANITZACIÓ PROBLEMÀTICA.

Ca's Capità, una de les primeres urbanitzacions dins el nostre terme, ha quedat estancada, sense poder créixer i sense desenvolupament, agafada entre l'aeroport de Son Bonet, i l'escorxador de Carma, i ara amb el nou cementiri privat, menys possibilitats de creixement té actualment, i si això fos poc té altres problemes, el més preocupant pels veïnats és sense cap dubte les males olors de Carma.

PRIMERES PROTESTES DELS VEINATS.

Els veïnats de Ca's Capità, ja fa molts d'anys que començaren les seves protestes per les males olors de l'escorxador, sense que fins ara s'haguin resolt ni molt menys.

Les seves protestes començaren queixant-se a l'Ajuntament, però no se va aconseguir res.

ELS PRIMERS PERILLS PER LA INTEGRITAT DELS VEINATS.

Fa una sèrie d'anys, l'escorxador de Carma va tenir una fuga d'un gas, hagueren d'intervenir els bombers i feren evacuar la urbanització, ja que el gas era tòxic. Tot quedà amb el retgiró i qualque petit mareig per les emissions del gas.

També fa poc temps un dia de pluja els carrers de Ca's Capità s'ompliren de sang, que venia de l'escorxador. Això era una prova que les instal·lacions de Carma, no eren les adequades.

Han passat una sèrie d'anys i els problemes, tant d'olors com d'emissions sanguinolentes els dies de pluja continuen, encara que no sigui amb la mateixa intensitat... però no deixa de ser força desagradable i molest.

QUE SEMBRIN EUCALIPTUS.

Davant la continuació dels mals olors, l'Associació de Veïnats de Ca's Capità, mantingué una reunió amb representants de Carma, on els manifestaren les seves protestes pels mals olors, ja que ells no estan en contra de l'escorxador, sinó que volen solucionar aquest problema, que sobretot a l'estiu es més greu.

La resposta dels de Carma, fou que sembrassin eucaliptus, així matarien les males olors, ja que l'escorxador havia estat construït i posat en funcionament molt abans del naixement de la Urbanització.

ACTUACIÓ DE L'AJUNTAMENT.

Sabem que la darrera actuació de l'Ajuntament respecte a Carma, ha estat dur el tema a la Conselleria de Sanitat, ja que segons manifestacions del Batle, estaven cansats de demanar informes, i ara s'ha encomanat als serveis tècnics municipals, que es fes un informe per tal de trametre'l a la Conselleria de Sanitat. Això succeí entre el passats mesos de Juliol i Agost. Ignoram si hi ha hagut resposta per part de l'administració autonòmica.

PRIMER FOU CARMA, DESPRES LA URBANITZACIO.

El representants de Carma tenen tota la raó quan mantenen que ells foren primer, però aquí qualcú té culpa, qui?. Per averiguar els culpables de la situació s'haurien de contestar moltes preguntes.

Per què l'Ajuntament donà el vist i plau a una Urbanització, tan a prop de l'escorxador?.

Per què l'Ajuntament fins fa poc no s'ha posat de ferma intentar llevar els mals olors?.

Per què la gent va comprar els pisos si ja sabien l'existència de

l'escorxador?.

Per què en més de vuit anys no s'ha resolt aquest problema?.

Quins interessos hi ha, per a que Carma continui funcionant i donant mal estar als veïnats de Ca's Capità?.

Són preguntes que és fan molts dels estadants de Ca's Capità, que segurament veuran agreujat el seu problema i la seva decadència amb la construcció del cementiri de "Bon Sosec".

Ca's Capità, sembla esser una urbanització maleïda, i sense possibilitats de desenvolupament.

MIQUEL BOSCH i AUBA

MARRATXINERS A LLUC

Igual que passats anys l'Ajuntament va organitzar un romiatge a Lluç, del qual vos oferim el present reportatge gràfic.

Els Blavets es dirigeixen cap a l'altar moments abans de la Santa Missa.

El Ball de l'oferta per un grup de Marratxiners.

El poble marratxiner es diverteix i balla.

Una vista de la Missa concelebrada a l'acolliment dels pelegrins de Lluc.

Dues vistes de la quantitat de Marratxiners que acudiren en romiatge a Lluc, a l'espera del dinar.

Volem agrair públicament a na "Maravillas", la cession d'aquestes fotos.

M.B.

AIRES D'ES PLA DE MARRATXI, 10 ANYS

AIRES DES PLA DE MARRATXI: 10 ANYS D'ACCIO I DE PASSIO PEL FOLKLORE MALLORQUI.

Deu anys és una xifra rodona, plena i bona de recordar, és un aniversari ben assenyalat. Deu anys passen aviat si miram enrere, però costa molt de forjar-los i omplir-los dia a dia. I això és el han fet els components presents i passats d'aquesta agrupació folklòrica: han treballat miqueta a miqueta, ball rere ball i cançó rere s'altra durant els primers deu anys d'existència com a grup.

Quatre components del grup amb el vestit de pagès. El de la dreta és en Bernat Cabot.

Des del juny del 1979, data de creació dels "Aires del Pla de Marratxi", l'agrupació ha ballat per tota l'illa de Mallorca, a Menorca i a diversos punts de la Península. Recorden amb especial interès que la primera actuació va ser el juny del 80 a les festes de Sant Marçal, i el primer viatge que feren va ser a Còrdova el 82, on participaren en el I Festival Folklòric Nacional. Com a organitzadors, cal destacar la important tasca folklòrica i cultural que realitzen des de fa ja sis anys a la seva Ballada Popular, fita coneguda arreu com la ballada que inaugura la temporada d'estiu. Centenars de balladors s'arregleguen en Es Pla de na Tesa per la convocatòria que Aires des Pla de Marratxi els fa cada any.

L'agrupació compta actualment amb 20 elements entre balladors i músics. També hi ha una escola de ball amb balladors de totes les edats. En Bernat Cabot és el director de l'agrupació. Ell vol destacar que aquests deu anys han estat bons en molts d'aspectes, plens d'emocions, alegries i èxits. Hi ha hagut els problemes propis de tot

col·lectiu però, sobretot, allò que els ha donat més coratge i els ha permès superar les dificultats ha estat l'amistat entre els elements del grup.

Es un deure del poble i dels marratxiners en general reconèixer que en l'aspecte cultural, les agrupacions folklòriques (i també Pòrtula) han estat l'únic exponent visible, viu i notori de Marratxi durant aquests deu anys, i això no ha estat mai ni agrait ni reconegut públicament. En Bernat Cabot ho deia més o manco així:

"Quan et necessiten per alguna cosa et cerquen, quan no t'han de menester no se'n recorden si existim"

Al festival de Burgos, 1985. Els qui van vestits d'andalusos són els mallorquins. S'havien intercanviat els vestits amb el grup de Màlaga.

I és molt emocionant, per exemple, veure que el grup ha entregat siurells en nom de Marratxi fins i tot a una agrupació folklòrica de Xina. Per dir-ho d'alguna manera, "Aires des Pla de Marratxi" ha estat portador i ambaixador de Marratxi a molts de llocs d'arreu del món a través dels festivals internacionals en els quals ha participat. I això tal vegada no ha estat mai correspost per part del poble i en el seu nom, de l'Ajuntament.

Aires des Pla de Marratxi: deu vegades més molts d'anys pel vostre aniversari. Que res us impedeixi continuar ballant i resonant tan bé com ho heu fet fins ara.

El primer viatge del grup. Còrdova,
1982

A la fira d'art i artesanía amb
algunes autoritats de Marratxí.

PER UN FINESTRO

El nostre bon Amic i col.laborador Antoni "Rotget" s'ha casat. Què voleu? Tothom té dies fluixos. De tota manera creim que ha estat encertat amb l'elecció. Ella és na Maria Calafat, de Son Ferriol. Ens sap greu no poder-vos oferir la seva imatge, però ho farem tot d'una que ens sigui possible. Enhorabona, al.lots!

Una parella ben coneguda a la Vila: En Toni Perelló i na Margalida Terrassa, propietaris de la papereria S'Estel, de Pòrtol. Varen celebrar les noces d'argent matrimonials. Enhorabona i per molts més!

Un altre amic i col.laborador noticable: Miquel Angel Font, de Sa Cabaneta. Des d'ara se'n cuidarà de la informació marratxinera a les planes de "El Dia". Sort, Miquel!

Una altra parella, també molt coneguda a Pòrtol, que ha celebrat les noces d'or del seu matrimoni: Josep Vidal i Margalida Bibiloni, de Ca'n Ferriol. Enhorabona i molts d'anys amb salut!

Recentment s'ha celebrat un important aconteixement a la nostra illa. Fins a nosaltres arribaren acords de Schubert, Rossini, Bizet i la "Escocesa" de Mendelssohn. Obviament la nostra revista ha volgut aprofitar l'ocasió, no tan sols per felicitar-nos pert tal esdeveniment, sino també per retre un senzill homenatge a la nostra Orquestra Simfònica de Balears a través d'aquestes ratlles.

Resulta difícil parlar de música clàssica ja que pot ocasionar molts d'equívocs en alguns ambients. No és sorprenent que dita música estigui mal vista per molts de joves i adults d'avui en dia. És cert que pot ésser mal vista, però també és veritat que no ha pogut ésser pitjor escoltada. En nombroses ocasions no ha existit la suficient paciència per poder escoltar sense manies i, per tant, no ha arribat a agradar.

La grandesa de la música clàssica exigeix, per agradar, de l'actitud o el desig de guanyar a la pròpia ignorància. La música és de per si un art misteriós, làbil i reacció a l'objectivitat i, per això, es manifesta com quelcom encantador i profund.

Els pitagòrics ja parlaven -possiblement els primers en pensar sobre el tema-, que la música és el coneixement de la proporció i harmonia que hi ha en tot allò existent i que una manera d'entendre la Natura i comprendre la realitat de les coses, sigui precisament descobrir aquesta música suprema que està en el més profund del ser i que ressona en l'home. En aquest sentit, va escriure, crec que Sant Agustí que "El Cosmos està ple d'una bellesa que es difon com el cant grandios d'un Músic inefable".

No deixa de sorprendre, per altra part, llegir a la República de Plató, que la bona música educa una certa harmonia espiritual en els homes i a més els predisposa a ésser ciutadans honorats. Quasi caldria dir allò de... digue'm quina música escoltes i et dire com ets

Realment, quelcom que constitueix una certa mostra de cultura occidental és la íntima relació que existeix entre el caràcter del gust musical i el punt de la humanitat o de qualitat de vida interior. Shakespeare escriu, fent una autèntica professió de fe musical que "no hi ha ningú tan caparrut, dur i colèric a qui la música no el

14(254) transformi per algun temps". També Schopenhauer, en relació als compositors deia que aquests "ens revelen la darrera essència del món i expressen la més profunda sabiduria amb un llenguatge que la seva raó no comprèn".

Així idò, escoltar música pot constituir una incursió en el més enllà, perquè l'estigma musical no es esclau de les realitats materials, o ho és, però menys. Per aquesta raó, la música condueix al món íntim i és capaç de commoure i d'emocionar.

La millor música es revelació de profundes veritats de l'home i per

GABRIEL A. VICH

UNA SEMICORXEA BROMISTA

Corrien aires de canvi a l'Orquestra, aires tan forts que fins i tots les notes de les partitures dels diferents instruments se'n donaren compte. Els comentaris més freqüents eren: "Jo avui, per un cop de vent he anat a parar a sa cara d'es primer violi" i "idò jo quasi m'ha atropellat una maça d'es timbal perquè volant volant hi he anat a parar just quan començava a tocar" i " idò lo vostro no és res comparat amb lo que m'ha passat a mi, que sa senyora de sa neteja quasi m'ha tirat a n'es fems!".

Però el més destacat de tot és que aprofitant aquesta "perestroika" una semicorxea de la partitura del director de l'orquestra va decidir refugiar-se al món exterior, i amb el que duia posat va abandonar el local d'assaig. Donada la seva característica d'esser nota musical, el seu futur volgués o no, no li quedava més remei que estar relacionada amb la música. I lògicament el primer de tot que havia de fer era cercar feina...

La primera vegada que la vaig veure va esser dibuixada en un gran paper. Allà ja cal dir que havia sofert una sèrie de transformacions. S'havia tornat una mica més patriòtica: el seu peu que sempre fins llavors havia estat negre, presentava ara les quatre barres de la nostra senyera. Allò que pareixia traicionar el seu físic, el punt negre de tinta que pentura escrivien tremolosos Bach, Wagner o Mozart, presentava ara, així sí, amb traçada irregular les nostres barres. Però aquest detall per a ella era tan sols "una mica de maquillatge". L'ocasió ho feia necessari ja que es presentava davant un tribunal per veure si li donaven la feina o no. La quèstió és que va caure simpàtica i els jutges decidiren donar-li una oportunitat....

El que passa és que pentura més d'un se n'ha penedit... perquè va esser donar-li feina per començar ella a donar mals de cap a un bon amic meu que jo conec... Ella diu que la seva alegria i bon humor els ha de transmetre a la gent, i per això actua com actua, però el cert és que una mica de serietat als moments difícils no aniria gens malament. Però jo, malgrat tot l'estim... La primera que ens va fer va succeir a la primera sessió fotogràfica que li feren com a model... Ella aprofitant que el fotògraf no hi entenia gaire de música pensà... "Aquesta és la meva!" i es va fer les fotos amb les dues branques que tota bona semicorxea du cap a la dreta... pentinades cap a l'esquerra! Sort que hi va haver temps de corregir-ho tot!.

La segona que ens va fer va esser encara més enginyosa, ja que va passar inadvertida a tothom...menys a mi (modèstia apart). Consistí en que, a uns pósters anunciadors d'un magnífic aconeteixement en els que la seva imatge se situava petita, al centre i abaix.... va aparèixer amb nòmes tres barres en lloc de amb quatre!!!!. Això ja és traició a la pàtria, vaig pensar. Sort que als programes de mà, en els que la gent es fixa més, la broma va sortir corregida...

Malgrat tant de mal de cap, esper que no la despatxin i segueixi amb la seva feina, perquè per a mi, ara ja, veure-la a ella és com veure l'orquestra, i veure una orquestra és com veure Bach, Wagner, Strauss, Vivaldi, Mozart....

això, com apuntava Pascal, parla d'aquestes "Raons del cor que el cap no sap entendre". També Joan Pau II ha escrit recentment que "La música és expressió de llibertat i té, en ella mateixa, valors essencials que interessen a tots els homes".

Es necessari entendre de Música per gaudir-ne?. Manuel de Falla, ens respon que "és un error funest dir que hom ha de comprendre la música per fruir d'ella". El llenguatge musical s'aprèn, arriba a entendre's, de la mateixa

manera que hem apres a entendre la veu dels nostros pares, es a dir, a força d'escoltar amb interès i atenció. ¹⁵⁽²⁵⁵⁾

Des de aquestes planes, convidam a tots a assaborir la bona música, que ara tendrem més aprop amb la nostra Orquestra Simfònica, com estímul per engrandir el cor, per ennoblir i educar els nostres sentiments.

Enhorabona!

JAVIER DEL VALLE

MÚSICA GUIA

I.- 3 de setembre 1969. Una primera etapa es tanca. Idees tractades d'absurdes, projectes en clau de somni, caparrudeses, utopies(?), anades i venudes, desencisos, empentes, milions... Però al final una realitat.

II.- 20 anys després, l'Auditori de Palma és un element més de la nostra cultura.

Com seria la història nostra sense aquest edifici? En molts d'aspectes diferent. Les sales Magna, Mozart, Bach, Albéniz... han contribuït a escriure aquesta història nostra d'una altra manera.

I l'aventura continua.

PERE ESTELRICH I MASSUTI

PROGRAMACIO DE MUSICA DEL MES DE DESEMBRE.

La programació de l'Orquestra Simfònica per al proper mes de Desembre es la següent:

Dia 22, a l'Auditori, a les 20'30, "Soirées Musicales" i "Guia d'Orquestra", de Benjamin Britten; i "Pere i el Llop" de Prokofiev. Serà dirigit pel titular, Lluís Remartínez, i Miquela Lladó actuarà de narradora.

La de la Banda municipal de l'Ajuntament de Palma és:

Dia 10-12-89 al Teatre Principal Concert en dos parts, a la primera part

Obertura Solemne, Concert en Mi Bemoll major per saxofon alt i orquestra de Ciazhnov.

A la segona part La Gran Orquestra d'Arnolt i Cinquena Simfonia (IV temps) de Shostakovic.

Al parc de la Mar la Banda Musical actuarà a les dotze del migdia del dia 17-12-89 amb un concert popular.

Per altre part al parc de la Mar les actuacions musicals del mes de Desembre són les següents:

Dia 3 l'actuació de Murder in The Barn.

Dia 10 Coanegra

Dia 24 Sis Som.

Dia 31 Aquarius.

Totes les actuacions del parc de la Mar començaran a les dotze del migdia.

BOIRES — ENTINTADES

SENSE TV3

Suposem que som propietari de dos pisos, en una ciutat on normalment no hi visc, posem per cas que sigui Maó. Un dels pisos està buit i l'altre llogat. Un bon dia decidesc anar-me'n a viure a Maó on, lògicament, no tinc cap problema per trobar habitatge, perquè puc servir-me'n d'una de les dues vivendes de les quals en som propietari. Els llogaters que ocupen una de les meves dues vivendes es preocupen pel seu futur.

- Tranquils, -dic- ocuparé l'altre pis que encara tenc buit.

Però al cap d'uns quants dies, comin els llogaters que abandonin, si us plau per força, el pis que ocupen. La seva reacció és, lògicament, d'incredulitat, després de les promeses fetes, però no hi ha res a fer. Intenten arribar a un acord amb mi, permutant la vivenda que fins ara ocupaven per l'altra, que segueix buida, però no vull saber-ne res de la qüestió. Davant la negativa d'abandonar el pis, envii als llogater la policia i, finalment, acaben al carrer.

L'exemple, una mica simplificat i resumit, ve a significar el que ha passat, poc més o menys, abm TV3 al País Valencià, perquè, per a aquells que no ho sabien, al País Valencià s'han quedat sense poder rebre les emissions de la Televisió de Catalunya. Explicarem una mica la història.

En els darrers quatre anys, Acció Cultural (ACPV), una entitat de les mateixes característiques que la nostra Obra Cultural Balear (OCB), ha aconseguit instal·lar, mitjançant subscripció popular, els quatre emissors necessaris per garantir la recepció de TV3 al País Valencià, així com tres reemissors més. La xarxa ha quedat completada amb quasi seixanta reemissors, la majoria d'ells de propietat municipal. Fins ara no hi ha hagut cap impediment per a la recepció de TV3 al País Valencià, com no podia ésser d'altra manera, perquè qui pot posar fronteres a la lliure circulació d'ones?, com es pot posar fre a la recepció de la Televisió de Catalunya, quan en moltes cases es reben emissions televisives de la BBC o de la RAI?, Endemés la recepció de TV3 era volguda per molta gent, almenys pels 100.000 valencians que pagaren els reemissors i els 100 ajuntaments que donaren suport al projecte. L'audiència acumulada es calculava en uns 2.000.000 de

televidents. Tot anava bé i, de fet, Filiprim, Tres pics i repicó, Cinema 3 o Bona Cuina, s'havien convertit ja en programes habituals més al sud del riu Sènia, fins que el Ministeri de Transports i Comunicacions atorgà les freqüències per la nova Televisió Valenciana, el CANAL 9.

Segons ACPV, les freqüències que en un primer moment s'havien atorgat al CANAL 9, eren diferents de les que estaven usant els emissors d'ACPV, però els darrers dies del mes d'agost, es donà a conèixer la notícia que el ministeri havia atorgat a CANAL 9 les mateixes freqüències que TV3 usava al País Valencià. Amb aquesta mesura els emissors de Parentxisa, Bartolo i Carrasqueta quedaven inutilitzats i, endemés, legalment havien de deixar d'emetre, perquè ACPV no en tenia cap de freqüència atorgada. El drama havia començat.

Dia 4 de setembre els televisors valencians deixaren de rebre el senyal de TV3. Hi havia interferències, CANAL 9 emetia en període de proves i, amb la llei del seu costat, "interferia" el senyal de TV3. Per què no s'arribava a un acord en el repartiment de freqüències?. Acàs no hi ha una altra freqüència lliure?. I la que en un principi fou atorgada al CANAL 9?. Un dia després desapareixia de les planes dels diaris valencians la programació de TV3. Tanta nosa feia?. La primera setmana fou tibant, sobretot perquè de determinats sectors s'intentà crear, amb prou èxit, el plantejament que "tot aquell que està en favor de TV3 està en contra de la TVV". ACPV esdevenia el dolent de la pel·lícula.

Dia 13 de setembre TV3 callava. El reemissor de Requena era precintat per la policia i el del Bartolo, el més important, era desconnectat per la mateixa ACPV. El País Valencià tenia CANAL 9, però perdia la TV3. Per què feia tanta nosa la Televisió de Catalunya? Els motius són múltiples: polítics, econòmics, lingüístics, ... tant se val.

Mentrestant llegim en el diari EL PAIS, de Madrid, de dia 14-09-89:

"El Govern espanyol proposarà al rei Hassan II un projecte per que pugui veure's la primera cadena de TVE a les principals ciutats marroquines"

RAMON TURMEDA.

Alberto Vázquez-Figueroa
"TUAREG"
Plaza & Janés

Aquesta obra es considera la millor de Vázquez-Figueroa.

Com pot esser que un home sol pugui abatre tot un exèrcit?

Pot ser perquè aquest home és un "tuareg"?

No ho sé, la qüestió és que ho va fer.

Les tradicions del poble tuareg són sagrades i per complir una d'aquestes tradicions, l'hospitalitat, el Tuareg es va enfrontar a tot un exèrcit de soldats guerrillers del desert.

Es mostra a l'obra que els Tuareg són els millors coneixedors del desert i els qui tenen més resistència a la calor, a la sequedat, a la set...

Vázquez-Figueroa mostra a l'obra el seu extraordinari coneixement del desert del Sahara.

Aquesta obra ha donat origen a una superproducció cinematogràfica protagonitzada per Mark Harmon.

MIQUEL VICTOR SBERT

---GRINGO VIEJO---

"Gringo viejo" és la història de la revolució del poble mexicà, una revolució violenta i salvatge, per un poble alegre.

Però és també la història d'un revolucionari exaltat, perfectament encarnat per Jimmy Smits, d'una doble història d'amor que viu la mateixa dona (Jane Fonda, correcte) i d'un "Gringo viejo", Gregory Peck, que fa una interpretació simplement deliciosa.

Dins la bona qualificació de la pel·lícula destaca la manera de reflectir la lluita de tot un poble per uns ideals, amb els quals l'espectador no pot fer menys que identificar-s'hi.

Els guions són bons, amb qualche pinzellada melodramàtica de demés; la fotografia mereixeria la qualificació d'excel·lent si no fos per una escena en què el director recorr a una pintura, cosa totalment inexplicable. La música és preciosa. L'escenificació no és destacable.

ANTONI RUBI

---UN DISC RECOMANABLE---

Pink Floyd, a la seva dura i llarga carrera discogràfica, ha tengut grans moments d'inspiració i profundes crisis personals.

El disc que recoman aquest mes és degut a un gran moment d'inspiració del grup britànic. Es diu "Dark side of the moon", i és una crítica especialment dedicada als vicis i a les errades humanes més significatius del segle XX, encara que el missatge vertader de l'obra sigui la consolidació d'un grup de rock dins l'ample món musical.

Els temes estan tots pràcticament signats pel baixista del grup, Roger Waters. Les lletres de les cançons tenen un gran significat i l'orquestració de les peces és casi perfecta. Temes com "Time", "Money", "Us and them", "Brain damage" i "Eclipse", donen una profunditat i un ambient musical, que eclipsen tot aquell que escolta l'obra. No hi ha cap instrument que destaquí més que els altres, no hi ha cap veu que canti més que les altres, és el conjunt en sí el que impressiona i crida l'atenció.

Cada peça té un significat diferent, però totes tenen una cosa en comú. Sens dubte, "Dark side of the moon" és el disc més trascendental del conjunt anglès i és el disc més determinant per les posteriors obres del grup que va donar a conèixer el rock simfònic a nivell mundial.

"Sense cap dubte, Pink Floyd, amb Dark side of the moon, ha signat una obra probablement inigualable i certament insuperable". (Jean-Marie Leduc, escriptor)

"Amb aquest disc volem criticar totes les pressions de la vida moderna, com els diners, els viatges, les planificacions, etc., que ens poden conduir a una situació patològica com és la demència". (David Gilmour, vocalista i guitarrista de Pink Floyd)

JAUME TUGORES

DES DE LA CASA _____ _____ DE LA VILA

GABINET PSICOPEDAGÒGIC I SOCIAL

PERMANÈNCIES

TREBALLADOR SOCIAL

Dimarts, de 9 a 11 h. (Tenència d'Alcaldia. Es Pont d'Inca)

Di jous, de 9 a 11 hores (Ajuntament. Sa Cabaneta)

Divendres, de 9 a 11 h. (Tenència d'Alc. Es Pont d'Inca)

PSICÒLEG

Dilluns, de 9 a 14 hores (Col·legi Públic "Blanquerna")

Dimarts, de 10'30 a 13'30 hores (Ajuntament. Sa Cabaneta)

Di jous, de 9 a 11 h. (Tenència d'Alcaldia. Es Pont d'Inca)

" " , de 12 a 13'30 hores (Ajuntament. Sa Cabaneta)

Divendres, de 9 a 14 h. (Col·legi Públic "Costa i Llobera")

PRECISAMENT AQUEST MES...

19(259)

Fa 175 anys (novembre del 1814)

Es formen les ternes per als nomenaments de batlle i regidors.

Consta que Marratxí està format, més o manco, per 270 famílies.

Nomenen Miquel Nadal, regidor, recaptador de la contribució directa.

En fa 125 (novembre, 1864)

Pere de Verí ha cedit un nou tros de camí per declarar-lo veïnal enlloc del que ho és ara. Demanen al governador que aprovi el canvi.

En fa 75 (novembre, 1914)

Acorden que les plaques per a cans es despatxaran a 2 ptes a partir de 1915.

Sebastià Zanoquera Mesquida ofereix a l'Ajuntament un local per a escorxador. Al final n'adquireixen un al c/ Para todos, d'Es Pont d'Inca.

El regidor Bernat Jaume s'entrevistà amb el batlle de Santa Maria per tractar d'arreglar el camí "de Sa Bomba", que fou destruït per les aigües del Torrent de Coanegra.

Hom nomena el regidor Josep Jaume per gestionar la instal·lació d'enllumenat elèctric públic d'Es Pont d'Inca.

En fa 50 (novembre, 1939)

Nomenen com a vocals nats de la comissió d'avaluació de la part real del repartiment: Vicenç Capó Colom, el director dels Germans de la doctrina cristiana, Alfons Barceló Barceló i Salvador Rius Auleda.

De la part personal del repartiment són vocals: Rafel Jaume Julià, Gaspar

Jaume Julià, Pere Canyelles Rigo, Antoni Galmés i Galmés, Joan Moyà Serra i Miquel Palou Capó.

El consistori felicita el fosser, Dionisio Pizarro Santos, per l'estat de neteja del cementeri el dia de Tots sants, en contrast amb el mal estat d'anys anteriors.

Demanen a la Cia d'electricitat que empalmi la línia d'enllumenat públic de Sant Llatzet tal com estava abans de la guerra, per ser de justícia que aquell barri no estigui pus a les fosques.

Bartomeu Carrió Ramis demana que li depurin la conducta i el reposin al càrrec d'agent recaptador que tenia abans del desembre de 1936.

S'aprova la nova plantilla d'empleats de l'Ajuntament.

En fa 25 (novembre, 1964)

S'aprova el pressupost municipal extraordinari per a urbanitzar amb pavimentació asfàltica i encintat parcial de la voravia els carrers G, D, Ca'n Fernando, i part dels A i C de la urbanització de Son Verí. Queda xifrat en 588.033'66 ptes.

Es desestima la proposta del regidor Antoni Company de retolar el C/ A d'Es Pont d'Inca com "Bartomeu Ramis Vidal" per respecte al seu desig de no admetre honors ni distincions després de la seva mort, segons manifestació de la família.

Aproven provisionalment, fent-hi algunes modificacions, el pla general parcial d'ordenació de Sa Tanca d'Es Pont d'Inca, presentat per Lluís Junyosa Iglesias i format per l'arquitecte Josep Alcover

Aproven el projecte de parcel·lació de Son Barceló, d'Es Pla de na Tesa, presentat per Pere López Giménez i Damià Roca Pericàs.

Aproven provisionalment el pla de parcel·lació de Ca'n Güia, d'Es Pla de na Tesa, presentat per Pere Amengual Cañellas.

S'ha eixugat el pou públic de Marratxinet perquè un veïnat n'ha fet d'artesià molt aprop. Demanaran ajuda a la Diputació per aprofundir el pou públic.

Per poder arreglar el problema de l'aparcament en Es Pont d'Inca es sol·licitarà de la Direcció Gral de Ferrocarrils de l'estat l'ús públic de la plaça de l'Estació.

Es concedeix llicència municipal per al traspàs de la botiga de queviures situada en el C/ Bisbe Campins, de Francesc Pons Beltran a Julià Gómez Silva

Es parla de construir la voravia per anar a Sant Marçal des de Sa Cabaneta.

S'han instal·lat quatre fanals en el C/ Rector Llompart.

B i e l

C O L . L A B O R A D O R S: Xisco Busquets, Antoni Canyelles i Oliver, Bartomeu Cardell i Fluxà, Pere Estelrich i Massutí, Antoni Pere Font i Munar, Miquel A. Font i Villalonga, Xavier Fortuny, Pere Gil, Jaume Miralles i Ferrando, Bonifaci Molada i Pradas, Bartomeu Moll i Mas, Miquel Mut i Amengual, Damià Perelló i Terrassa, Melcion Puigserver i Canyelles, Antoni Roca i Jerez, Antoni Rubí i Gómez, Vicenç Sastre i Arrom, Miquel Víctor Sbert i Gutiérrez-Otero, Cristófor Tries i Serra, Jaume Tugores i Berga, Javier del Valle Monter, Gabriel A. Vich i Martorell.

PORTADA: 3r premi del Concurs de fotografia V Fira del Fang

DISSENY I CONFECCIÓ GRAFICA: Miquel Mut i Sureda

CONSELL DE REDACCIÓ: Pere J. Amengual i Bestard, Miquel Bosch i Auba, Rafel Creus i Frontera, Biel Massot i Muntaner, Joana Maria Matas i Alomar, Bernat Palou i Creus.

Imprès als tallers "Apóstol y Civilizador" (Petra)

D.L.: PM 529/81

S'Escola Vella s/n
07141 Pòrtol

Nº 87,
Novembre del 1989

AQUELL TEMPS

D'esquerra a dreta. Drets: Antoni "Bono", Bernat de sa Penya, Tomeu "Carretet" (+), Miquel "Bou", Miquel "Ros", Pere de sa Penya, Jordi "Manuel".

Acotats: Bernat de sa Costa, Joan "Comte", Tomeu "Pinso", Isidre de sa Penya i Guillem "Ferriol".

Camp d'Es Figueralet, precedent de Son Caulelles, anys 57-59
Fotografia gentilmente cedida per Isidre de Sa Penya.